

Beste deelnemers,

Eerst even de cijfers. Er waren 60 inzendingen. Die waren heel gevarieerd, in inhoud en in vorm. Er waren 13 poëzie-inzendingen, 43 verhalen, een keer liedteksten, een theatertekst, een column en een mix van proza, column en een essay.

Hoe beoordeel je zoiets als jury? Waar begin je als de dikke envelop met geanonimiseerde inzendingen op de mat valt? Met lezen, heel veel lezen, uiteraard. Daarna maakten we ieder een eerste selectie. Twee weken geleden zijn we bij elkaar gekomen voor de juryvergadering en hebben we drie uur intensief alles doorgenomen. Natuurlijk verschilden we zo nu en dan van mening, maar over een aantal zaken waren we het meteen eens.

Alle drie hebben we de meeste inzendingen met veel genoegen gelezen. Veel zijn er bijzonder en karakteristiek en roepen iets op dat tot nadenken stemt. Er zaten ook veel mooie vondsten in, spannende metaforen, prachtige beelden, pareltjes van zinnen. Er is over de meest uiteenlopende onderwerpen geschreven en gedicht.

Wat de jury ook verheugde was dat er inzenders zijn van ver over de landsgrenzen. Zij schreven bijzondere en intrigerende verhalen, en we hopen dat de schrijvers doorgaan met schrijven - en wie weet volgend jaar weer meedoen.

We hebben lang en geïnspireerd over de inzendingen gesproken. Het was niet voor niets dat het moeilijk was keuzes te maken - maar dat zal haast bij iedere jury het geval zijn. Waar baseren we dan uiteindelijk onze keuzen op?

Wat er dikwijls aan de teksten schort, is een teveel aan woorden, is óverduidelijkheid in plaats van intrigerende suggestiviteit, is een gebrek aan ritme, zijn voor de hand liggende beelden, met andere woorden: het is vaak de vorm - en uiteraard bepaalt die in belangrijke mate de zeggingskracht van de inhoud.

Een mooie vondst of intrigerend idee goed uitwerken tot en met het einde, bleek soms lastig.

Bij het beoordelen hebben we natuurlijk gelet op stijl, op inhoud, op een goede opbouw, op originaliteit. Maar vooral hebben we ook gekeken of het verhaal of de poëzie beelden opriep bij ons, of het ons meenam, verraste.

Al met al hebben we van veel inzendingen genoten. En uiteindelijk hebben we keuzes gemaakt.

Voor de shortlist hebben we tien inzendingen geselecteerd. Daaruit hebben we een eerste, tweede en derde prijswinnaar gekozen. Nu volgt een korte toelichting op overige zeven inzendingen op de shortlist. Werk waarvoor we dus veel waardering hebben, maar dat net niet bij de eerste drie terechtkwam.

Wouter Ganzeboom met liedteksten die mooi in elkaar zitten en zich lekker laten zingen. Teksten die volgens ons een mooi ritme hebben, gezellig zijn in de goede zin van het woord - en een vleugje gemeen.

Simone Zwitserloot met gedichten waarvan vooral het laatste indruk maakte, zeker de regel: ik voel de wind door de kieren van mijn wimpers waaien.

Annet Schijff: gedichten met prachtige beelden, soms van een teerheid waardoor je je aangeraakt voelt.

Pim Franssen: meeslepend van opbouw, sfeervol, de verweving met een songtekst geeft een mooi ritme. Misschien net iets te lang.

Pascal Lamberigts: de typering 'origineel' wordt soms te snel ingezet, maar hier is die zeker van toepassing met een originele tekst over een museumsuppoost die stiekem stippen verft op de werken die hij moet bewaken.

Shelly Rosso: intrigerend en schurend en ook zacht. Een pakkende tekst, maar ook hier geldt: schrappen, schrappen.

Jeroen de Rooij: opbouw is dwingend, en in de tekst zijn mooie beelden geschetst en zitten originele vondsten. Over sommige zinnen had de schrijver nog iets langer kunnen nadenken.

Dan komen we bij de prijswinnaars!

3^e prijs: een sober, bijna minimalistische tekst. Rauw. Voortdurend vragen we ons af: wat gebeurt er, wat is er aan de hand? Een verhaal om een paar keer te lezen, dus goed: Kwan Aben Lee

2^e prijs: goed thema, actueel, over een jongen die verdwaald is in het leven en zichzelf, een verhaal dat je raakt, zeker aan het slot: Esther van Raaij

1^e prijs: een overtuigende winnaar. Met poëzie die schijnbaar eenvoudig is, maar diep gaat. Het zijn gedichten die zacht zingen, een lied dat je nog steeds hoort als je de gedichten hebt gelezen.

Het zijn ook gedichten waarin veel gebeurt. De auteur heeft een strikt eigen toon en weet hoe hij met ritme om moet gaan. Een winnaar op wie we trots zijn: Jordi Lammers.